

ЕТАПИ ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

ОЛЕНА КУЗЬМЕНКО, студ. гр. МгМТз-20

Дніпровський державний аграрно-економічний університет

Інвестиційна політика держави – це сукупність заходів, які проводяться державою з управління інвестиційною діяльністю з метою створення оптимальних умов активізації інвестиційного процесу.

Основними завданнями державної інвестиційної політики є:

- 1) Підтримка (стимулювання) окремих галузей економіки;
- 2) Забезпечення збалансованого розвитку галузей господарювання та експортного виробництва;
- 3) Досягнення конкурентоспроможної вітчизняної продукції;
- 4) Реалізація соціальних та екологічних програм (розвиток охорони здоров'я, освіти, ЖКГ, охорона навколишнього середовища);
- 5) регулювання зайнятості населення;
- 6) Забезпечення обороноздатності та безпеки держави

Інвестиційна політика охоплює як фінансування державних інвестицій, так і створення сприятливого інвестиційного клімату для приватних інвесторів та підприємств, які здійснюють капітальне будівництво за рахунок власних коштів

В економічній літературі викладено такі етапи формування інвестиційної політики:

1. Постановка цілей та завдань інвестиційної політики. Приватні цілі інвестування визначаються основі головної мети, яку орієнтується керівництво міста, регіону, країни.

2. Оцінка та облік зовнішніх факторів, ринкового середовища, що впливають на формування інвестиційної політики. Розвиток економічної системи в умовах ринкової економіки ґрунтується на циклічності (це наочно демонструє сучасна реальність). Отже виникає фактор невизначеності. Отже необхідно визначати фазу розвитку для

правильного обліку впливу довкілля. Можлива ситуація входу в проект на етапі зміни циклів, що може суттєво ускладнити формування інвестиційної політики та виникне необхідність її подальшого коригування.

3. Формування основних напрямів інвестиційної політики. На цьому етапі необхідно визначити співвідношення реальних та фінансових інвестицій у запланованій інвестиційній діяльності. Важливо пам'ятати, що інвестиційна політика має відповідати цільовій функції – оптимальному співвідношенню ризику та прибутковості. Хоча з огляду на практику інвестування це не завжди можна досягти. Не всі об'єкти інвестування можна розглядати з позиції базової концепції фінансового менеджменту наявність прямого зв'язку між ризиком і прибутковістю.

4. Формування інвестиційної програми. Інвестиційною програмою є набір передбачуваних проектів (напрямків вкладень), які планується реалізувати у майбутньому періоді. Оптимальною визнається інвестиційна програма, яка дозволяє досягти поставленої мети більш ефективним способом. Тут зазвичай використовуються традиційні показники оцінки економічної ефективності інвестиційних проектів.

5. Визначення обсягів інвестицій та джерел їх фінансування. На цьому етапі здійснюється прогноз загального обсягу інвестиційного капіталу, необхідного для здійснення 7 інвестиційної діяльності, напрями раціонального використання вільного грошового потоку та можливості залучення додаткового капіталу.

6. Контроль над реалізацією інвестиційної програми. Основна мета даного етапу – не допустити нераціональне використання капіталу, що спрямовується на здійснення інвестиційної програми.

Таким чином, дотримання вищеписаних етапів формування інвестиційної політики враховує її складність, взаємозв'язок та взаємозумовленість певних видів діяльності економічного суб'єкта,

спрямованих на перспективний розвиток,
отримання прибутку, генерування грошового
поток.